

– *Петре Степановичу! Для вас ваше обрання головою райради не було несподіванкою. І все ж, з яким настроєм вступаєте в нові обов'язки? Що надихає на роботу?*

– Насамперед щиро хочу подякувати жителям села Заболоття за обрання мене депутатом райради, а депутатам – за довіря очолювати районну представницьку владу. Постараюся працювати так, щоб нікого не розчарувати своїми вчинками.

Загалом робота в раді мені знайома. Я обирався депутатом сільської, районної і обласної рад, працював у профільних комісіях. І все це поєднувалося з основною роботою в сільгоспвиробництві. Зрозуміло, набуто досвіду по вирішенню найрізноманітніших соціальних і виробничих питань. І все ж, певна зміна стереотипів відбудеться. З обранням головою райради суттєво міняються обов'язки, постають зовсім інші за характером і масштабами завдання. Але вибір зроблено. Тепер усе треба підпорядкувати одному: в непростих соціально-економічних умовах забезпечити ефективну роботу ради, спрямувати її на задоволення життєвих потреб кожної людини і району загалом.

– *Досі ви були керівником перспективного сільгосппідприємства. Ваші плани і наміри були досить вражаючими. Чи не згасне все це з вашим обранням головою райради?*

– Яким би потужним не було матеріальне виробництво, в центрі його – людина: керівник, фахівець, робітник. Так було і в СВК "Заболоття". Ми старалися, щоб кожен знав своє місце і займався своєю справою. І в основному це вдавалося. Нині йдеться про керівника господарства. Вірю, що така людина знайдеться. Адже в Заболотті підібралася надійна команда спеціалістів, яка знає, що слід робити, щоб зберегти і примножити надбане.

– *Про райраду, як орган*

представницької влади, ви давно склали власне враження. Як би оцінили можливість, завдання і реальні здобутки райради? До чого будете прагнути, очолюючи цей владний орган?

– Не секрет, що саме на ради, як органи місцевого самоврядування, покладається велика відповідальність за стан справ у кожному населеному пункті. У непростих нишніх умовах ради вирішують спільні проблеми сільських і селищних громад, шукають і знаходять компромісні рішення, щоб підтримувати зла-

3 перших уст

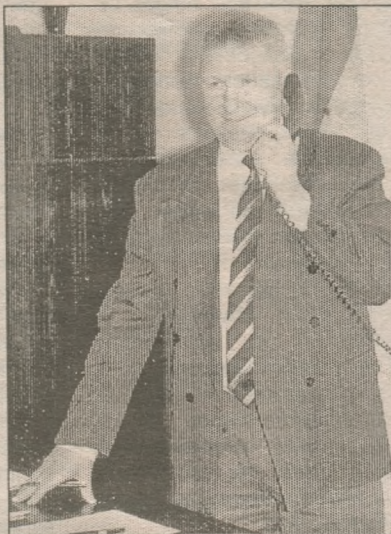
"ТРЕБА, ЩОБ У РАДІ СКЛАЛАСЯ КОМАНДА ОДНОДУМЦІВ..."

РОЗМОВА З ГОЛОВОЮ РАЙОННОЇ РАДИ П.С.МАРТИНЮКОМ

– *Вісім років тому в суспільстві і покращувати життя людей. Думаю, райрада минулого скликання багато чого досягла. Однак не обходилося й без так званої "політичної доцільності", коли ставка робилася на популізм, а важливі й потрібні питання для частини депутатів ставали другорядними. Взагалі вважаю, що депутат має бути на висоті свого покликання. А це – й робота на місцях, особливо щодо працевлаштування людей та по оздоровленню місцевих бюджетів. Все це має робитися у тісній співпраці з депутатами сільських і селищних рад. Тут же, в райраді, наголос ставитиму на роботі в депутатських комісіях. Всі "війни" мають відбуватися там. На сесію ж слід вносити серйозні, виважені рішення. Я вже говорив, що прийшов у райраду, щоб "розряджати" конфлікти, а не створювати їх. І хотів би, щоб районний депкорпус у цьому ме-*

не підтримав.

– *Районна рада за своїм політичним складом досить неоднорідна. Чи не*

відбіється це надто негативно на її роботі? Як особисто ви збираєтесь будувати стосунки з опозицією?

– Те, що районна рада, як ви кажете, політично неоднорідна, не повинно дивувати. В умовах демократії по-іншому й не буває. Інша річ, щоб у раді склалася команда однодумців, здатна виходити на серйозні рішення і спроможна втілювати їх на ділі. Дуже хочеться, щоб такі люди – ділові, професіонали високого зразка, люди слова і діла – зібралися в нашій раді. Тоді й профільні комісії запрацюють як слід, і депутати не почуватимуться "не в своїй тарілці". Уже найближчий час все це прояснить. А щоб політичні розбіжності не стали "ахіллесовою п'ятою" райради, крім комісії, задіємо президію ради і збережемо все те, що виправдало себе.

Звичайно, треба будувати нормальні, цивілізовані стосунки з опозицією. Але цей

інтерес має бути взаємним; ультиматум ніким не повинен розглядатися як можливий за сіб діалогу. Тобто, опозиція має бути цивілізованою, здатною на розумні компроміси і націленою на громадські, а не вузькопартійні інтереси. Зрештою, депутати і від центру, і від опозиції йшли в райраду з єдиним запевненням: працювати для людей. Якщо це правда, що заважатиме згуртуватися задля цього?

– *Районна рада, з одного боку, має гармонійно співпрацювати з районною держадміністрацією, а з іншого – бути своєрідним натхненником сільських і селищних рад. Як здійснюватиметься ця співпраця? Чи вистачить для цього, образно кажучи, пороху в порохівницях?*

– Без співпраці не буде й нормального вирішення жодного соціального чи економічного питання. Тільки взаєморозуміння допоможе зняти боліччі для району проблеми. І тут по-особливому хочеться закцентувати на роботі сільських і селищних голів. Їх переобрано 16. І весь тягар по облаштуванню громадського життя лягає саме на них, а не на голів СВК як було раніше. Ось чому треба піднести роль сільського голови в кожному населеному пункті. Від цього значною мірою залежить і все інше: наявність коштів, розвиток сільської соціальної інфраструктури й особливості місцевого бізнесу, зокрема тінцевого. Надто багато справ вирішується нині стихійно, а треба перевести ці процеси в нормальне, законне русло.

– *Що іще вважаєте за потрібне сказати?*

– Хіба що про власну програму дій. Вважаю, що вона має складатися із програм депутатів райради. І таке узагальнення незабаром неодмінно зробимо. Тоді й побачимо, за що, в якому порядку і на якому рівні – сільському, районному чи обласному – треба братися. Словом, дорогу долає той, хто йде. І я думаю, що райрада йтиме своїм шляхом впевнено і свідомо.

– *Успіхів вам у цьому!*

Записав
Олексій ГОРОДНИЙ.